

CAMERA DEPUTAȚILOR

NATO Parliamentary Assembly
Assemblée parlementaire de l'OTAN

GHIDUL PARLAMENTARULUI MEMBRU AL DELEGAȚIEI PERMANENTE LA ADUNAREA PARLAMENTARĂ A NATO (AP NATO)

Direcția generală pentru afaceri externe
Direcția pentru cooperare parlamentară internațională multilaterală
- ianuarie 2013 -

CUPRINS

Diplomația parlamentară multilaterală - introducere

Adunarea Parlamentară a NATO (AP NATO) - prezentare generală

Profilul membrului delegației permanente

Drepturi și obligații

Informații practice privind deplasările la acțiuni de diplomație parlamentară

Diplomația parlamentară multilaterală

Acțiunile de diplomație parlamentară multilaterală se desfășoară conform statutului Parlamentului României de membru cu drepturi depline, asociat, invitat sau observator la adunările și organizațiile parlamentare internaționale, și în acord cu liniile directoare ale cooperării interparlamentare la nivelul Uniunii Europene.

La începutul fiecărei legislaturi, prin Hotărâre a Parlamentului, se stabilește componența delegațiilor permanente la principalele organizații internaționale la care Parlamentul României are statut de membru deplin sau asociat.

Direcția pentru cooperare parlamentară internațională multilaterală asigură secretariatele delegațiilor permanente la organizațiile parlamentare internaționale și ale altor delegații care participă la acțiuni de diplomație parlamentară.

NATO Parliamentary Assembly
Assemblée parlementaire de l'OTAN

ADUNAREA PARLAMENTARĂ A NATO

Prezentare generală

Organizație interparlamentară care reunește parlamentari din cele 28 de țări membre ale Alianței Nord-Atlantice. Fiecare parlament își desemnează o delegație permanentă cu un număr fix de membri, stabilit prin Regulament; în măsura posibilului, compoziția delegației reflectă compoziția politică a parlamentului respectiv, în acest fel asigurându-se exprimarea unui spectru larg de opinii politice.

Ideea creării unei adunări a parlamentarilor din țările Alianței unde să se dezbate problemele cu care era confruntat parteneriatul transatlantic a apărut la începutul anilor '50 și s-a concretizat prin instituirea în 1955 a unei conferințe anuale a parlamentarilor din țările membre NATO. Numele organizației - Adunarea Atlanticului de Nord - a fost schimbat în Adunarea parlamentară a NATO la 1 iunie 1999.

AP NATO are un rol esențial în sensibilizarea parlamentarilor față de problemele de apărare și securitate, fiind un forum unde legislatorii se pot întâlni regulat pentru a discuta teme de actualitate, a schimba opinii, a înțelege punctele de vedere ale celorlalți. Pe de altă parte, prezența oficialilor NATO la principalele reuniuni ale AP îi ajută pe parlamentari să înțeleagă acțiunile Alianței.

De asemenea, Adunarea este un indicator al opiniilor colective ale parlamentarilor, ceea ce este necesar pentru Alianță și guvernele membre, deoarece sprijinul opiniei publice a fost întotdeauna esențial pentru NATO, mai ales ținând seama de tipul de operațiuni în care este angajată Alianța astăzi.

În afară de aceasta, prin activitățile ei, Adunarea contribuie la transparența politicilor NATO: rapoartele prezentate, dezbaterile, în general toate activitățile AP ajută la înțelegerea politicilor Alianței de către opinia publică.

Activitatea AP are două aspecte majore. Primul este relația transatlantică. Participarea statelor nord-americane este vitală și, fără acestea, organizația ar fi cu totul diferită. Al doilea este deschiderea, manifestată prin acordarea statutului de membru asociat, observator sau partener mediteranean.

AP NATO ilustrează foarte bine evoluția importanței organizațiilor parlamentare. Tratatul de la Washington nu include nici o prevedere referitoare la crearea unui organism parlamentar. Acesta a fost creat de parlamentari în timpul Războiului Rece, când s-a apreciat că decizia nu poate fi lăsată doar în seama guvernelor. AP a încercat din primul moment să construiască o relație funcțională cu NATO, deși la început latura guvernamentală a manifestat reținere față de legitimitatea dimensiunii parlamentare. În momentul de față atitudinea este total schimbată, liderii Alianței recunoscând utilitatea unui organism parlamentar atât pentru sprijinirea acțiunilor Alianței cât și pentru informarea și sensibilizarea opiniei publice. Recomandările de politică externă ale AP sunt trimise Secretarului general al NATO, care răspunde cu comentarii detaliate. De asemenea, la cele două sesiuni plenare ale Adunării, organizate în fiecare an, Secretarul general prezintă ultimele evoluții în domeniul politicilor NATO și răspunde întrebărilor parlamentarilor.

Componentă

Adunarea reunește 248 membri cu drepturi depline ai legislativelor din cele 28 de țări membre NATO (Albania, Belgia, Bulgaria, Canada, Republica Cehă, Croația, Danemarca, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Islanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Marea Britanie, Olanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia, Spania, SUA, Turcia, Ungaria), membri asociați din cele 14 țări asociate (Armenia, Austria, Azerbaidjan, Bosnia și Herțegovina, Elveția, Finlanda, FYROM - Macedonia, Georgia, Moldova, Muntenegru, Federația Rusă, Serbia, Suedia, Ucraina), din țările cu statut de membri asociați mediteraneeni (Algeria, Israel, Iordania, Maroc) și observatori parlamentari (Australia, Coreea de Sud, Egipt, Japonia, Kazahstan, Consiliul Legislativ Palestinian, Tunisia). Parlamentul European este reprezentat de o delegație permanentă.

Reuniuni și alte activități

Activitățile Adunării îmbracă forme diverse:

- sesiuni plenare, două în fiecare an, organizate prin rotație în țările membre și asociate;
- reuniuni ale comisiilor, unele având loc în cadrul sesiunilor plenare, altele la diverse date, în funcție și de evoluțiile internaționale;
- reuniuni ale subcomisiilor, consacrate unor teme de actualitate;
- seminarii tematice;
- forumul parlamentar transatlantic, organizat anual în Statele Unite, pentru a discuta aspecte ale relațiilor transatlantice;
- colocvii, audieri la Parlamentul European.

Structură organizatorică

Organul de decizie al Adunării este Comisia permanentă, formată din președinte, 5 vicepreședinți, trezorier și șefii delegațiilor naționale din statele membre. La reuniunile comisiei iau parte și foștii președinți/vicepreședinți, precum și președinții comisiilor și secretarul general.

Biroul Adunării se reunește în cadrul sesiunilor și în afara acestora, pentru dezbaterile unor probleme urgente sau operaționale.

Comisiile Adunării elaborează rapoarte, recomandări și rezoluții, care sunt supuse dezbaterii și aprobării sesiunilor plenare. Acestea sunt:

- Comisia pentru dimensiunea civilă a securității;
- Comisia pentru apărare și securitate;
- Comisia pentru economie și securitate;
- Comisia politică;
- Comisia pentru știință și tehnologie.

În cadrul Adunării mai funcționează Grupul special pentru Mediterana și Orientul Mijlociu, Consiliul Interparlamentar Ucraina-NATO și Comisia parlamentară NATO-Rusia și Consiliul interparlamentar Georgia-NATO.

În marja sesiunilor Adunării funcționează 3 grupuri politice: Grupul conservator, democrat creștin și asociați; Alianța democraților și liberalilor; Grupul socialist.

Bugetul Adunării este format din cotizațiile statelor membre, la care se adaugă o contribuție din partea NATO.

Limbile oficiale ale Adunării sunt engleza și franceza.

Sediul Secretariatului și al Adunării se află la Bruxelles, Place du Petit Sablon 3, 1000 Bruxelles.

Website: www.nato-pa.int

Participarea parlamentarilor români la AP NATO

Parlamentul României a fost reprezentat la Adunare încă din 1990, dar delegațiile române au fost invitate la activități AP NATO din 1991.

În perioada noiembrie 1990 - aprilie 2004, Parlamentul României a luat parte la activitățile Adunării cu statut de invitat și apoi de asociat. Odată cu acordarea statutului de asociat și formarea unei delegații permanente, parlamentarii români au avut dreptul de a interveni în dezbaterile din comisii și reuniunile plenare, ca și de a prezenta amendamente în asociere cu un membru cu drepturi depline, fără a avea însă drept de vot. Unii dintre ei au prezentat rapoarte, în calitate de raportori asociați.

După aderarea la NATO, în aprilie 2004, delegației Parlamentului României i-au revenit, conform regulamentului, zece locuri de membri titulari, la care se adaugă zece supleanți, ce se repartizează corespunzător între Camera Deputaților și Senat.

Președinția delegației este asigurată de Camera Deputaților/Senat.

Membrii delegației sunt împărțiți, tot conform regulamentului, în cele 5 comisii, după cum urmează:

Comisia pentru dimensiunea civilă a securității - 1 loc

Comisia pentru apărare și securitate - 3 locuri

Comisia pentru economie și securitate - 2 locuri

Comisia politică - 3 locuri

Comisia pentru știință și tehnologie - 1 loc.

Dintre aceștia, 2 sunt și membri ai Grupului special pentru Mediterana și Orientul Mijlociu.

În calitate de membri cu drepturi depline, parlamentarii români au deținut funcții de conducere în structurile Adunării: vicepreședinte al Adunării, raportor și vicepreședinți ale mai multor subcomisii și ai Grupului special pentru Mediterana și Orientul Mijlociu.

Profilul membrului delegației

Să fie membru validat al parlamentului național;

Să aibă afinități cu domeniul de activitate al organizației și al cel puțin uneia din comisiile de specialitate care funcționează în cadrul acesteia;

Să manifeste flexibilitate și disponibilitate față de calendarul de activități ale organizației;

Să urmărească activitățile comisiei din care face parte, pentru a formula puncte de vedere, amendamente, propuneri și a organiza activități similare în România;

Să colaboreze cu ceilalți membri ai delegației pentru promovarea unor inițiative românești;

Să cunoască una din limbile oficiale ale organizației la un nivel care să îi permită să acționeze prompt și eficient cu ocazia diverselor activități (sesiuni plenare, reuniuni ale comisiilor, seminarii, vizite pe teren, etc.): să ia cuvântul în cadrul dezbaterilor; să susțină puncte de vedere; să răspundă la întrebări care îi sunt adresate; să formuleze comentarii la adresa altor intervenții etc.

Drepturi și obligații

Să participe la activitățile organizației - sesiuni plenare, reuniuni ale comisiilor de specialitate, reuniuni ale comisiei permanente (după caz), seminarii, conferințe, vizite pe teren etc.;

Să facă parte din cel puțin o comisie de specialitate - în funcție de numărul de locuri reglementar atribuite delegației române și ținând seama de repartitia acestor locuri, făcută în cadrul delegației;

Să candideze la funcții în diferite structuri ale organizației (sub rezerva limitărilor impuse de Regulament și cutume);

Să voteze în toate situațiile când se ia o decizie sau se procedează la o alegere pentru o funcție;

Să ia cuvântul în cadrul reuniunilor de orice natură pentru a expune opinii personale și oficiale;

Să adreseze întrebări oratorilor;

Să inițieze, să elaboreze și să prezinte documente care susțin pozițiile României cu privire la chestiuni de interes național sau internațional;

Să solicite/propună modificarea textului unui raport pe o temă specifică prezentat în cadrul reuniunilor organizației;

Să prezinte amendamente ale documentelor (recomandări, rezoluții, declarații, opinii, ordine) dezbătute și adoptate în comisii și reuniuni plenare;

Să contribuie la luarea deciziilor în cadrul delegației și la aplicarea acestora;

Să comunice cu secretarul delegației în toate chestiunile legate de exercitarea statutului de membru al organizației (participare la activități, inițiative politice, prezentarea unor documente, luări de cuvânt, aspecte logistice ale participării). Secretariatul permanent al delegației este asigurat de DCPIM și are sarcina de a sprijini delegația în activitățile care privesc acțiunile de relații externe, inclusiv în ceea ce privește alcătuirea dosarului documentar, redactarea proiectelor de documente și asigurarea comunicării.

Informații practice privind deplasările la acțiuni de diplomatie parlamentară

Organizarea și desfășurarea acțiunilor de relații externe este reglementată prin HBP nr. 1/2003, cu modificările și completările din HBP nr. 5/2007;

Fiecare deplasare în vederea participării la acțiuni de diplomatie parlamentară se aprobă - după caz, de Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Președintele Camerei Deputaților - pe baza unui memorandum intern și a unui deviz de cheltuieli întocmite de în cadrul Direcției generale pentru afaceri externe. Memorandumul intern și devizul de cheltuieli se prezintă pentru aprobare Biroului permanent/Președintelui, după caz, de regulă, cu cel puțin 10 zile înainte de plecarea în străinătate;

Membrii delegațiilor care participă la acțiuni de diplomatie parlamentară au obligația ca, în termen de 10 zile de la întoarcerea în țară, să prezinte o informare cu privire la acțiunea la care au participat și la rezultatele acesteia. Informarea este supusă aprobării Biroului permanent al Camerei Deputaților și se arhivează de Direcția generală pentru afaceri externe (DGAE);

Rezervările pentru transportul internațional și cazarea în străinătate se asigură de către Camera Deputaților prin intermediul unui furnizor specializat, cu excepția unor situații prevăzute explicit de Hotărâre;

Transportul cu avionul se asigură, de regulă, la clasa economic (excepție cazurile prevăzute de Hotărâre), de preferință pe rute de transport directe, în condiții de economicitate (excepțiile sunt reglementate în Hotărâre);

Transportul cu mijloacele de transport auto se poate efectua, la cerere, în condițiile prevăzute de Art. 47 al HBP 1/2003, cu modificările și completările din HBP 5/2007;

Decontul de cheltuieli pentru justificarea avansului acordat și a cheltuielilor efectuate se prezintă la Direcția decontări pentru deputați în cel mult 2 zile lucrătoare, respectiv 48 de ore de la data și ora întoarcerii în țară din străinătate, potrivit datelor din documentul de transport;

Renunțarea la participare la o acțiune aprobată sau eventuala desemnare a unui înlocuitor se vor comunica de urgență, în scris, către DGAE și către Direcția decontări pentru deputați în vederea anunțării organizatorilor și a unor eventuale instituții implicate (ambasade, consulat etc.), a anulării rezervărilor și a evitării cheltuielilor de penalizare;

În eventualitatea anulării rezervării sau modificării datelor de deplasare ulterior datei limită, penalizările pot reveni celor care nu au respectat termenul (cu excepția cauzelor de forță majoră, inclusiv motive de sănătate pentru care se prezintă certificat medical).